

DIOCESE OF LODWAR
P.O. BOX 101
LODWAR
KENYA

E-MAIL: bol@uuplus.com
Web site: [Http://www.nadirkonyen.nl](http://www.nadirkonyen.nl)

Nieuwsbrief 96– 25^e Jaargang – Oktober 2008 Nadirkonyen Catholic Centre - Street Children Programme Beste Allemaal,

Dit keer een bijdrage van Frater Daan Boonman die enkele weken in Nadirkonyen meewerkte.

Mijn bezoek aan het Centrum Nadirkonyen

Het was in september 1997 dat ik voor het eerst kennis maakte met dit centrum.

Samen met fr. Jan Smit en Ivo Steverink bezochten wij vanuit Rapogi Nadirkonyen

Voor ons beter bekend als het straatkinderen project van fr. Hans Wennekes.

In 2006 kwam ik hier ook regelmatig toen ik onze Indonesische fraters assisteerde.

Nu in het jaar 2008, het jaar dat de fraters 50 jaar werkzaam zijn in Kenya, kreeg ik de mogelijkheid om een maand lang mee te helpen in het Centrum Nadirkonyen. De ervaring heeft geleerd, dat als je meewerkt, je een beter inzicht krijgt in alles wat er gebeurt. In een korte impressie wil ik hier dan iets over vertellen.

Het was donderdag 21 augustus dat ik landde op de airstrip van Lodwar met een MAF-vliegtuigje uit Nairobi. Ik werd door Hans opgehaald. Alles kwam me bekend voor. Ik had daar in het verleden nogal wat wandelingen gemaakt.

De volgende dag werd ik voorgesteld aan de stafmedewerkers en aan de kinderen.

Welkomstliederen werden er gezongen en vele malen handen geschud. Een aantal stafleden kwamen me nog bekend voor. De kinderen waren voor mij allemaal nieuw.

Ik had wat videobanden meegenomen over Mr Bean en een tape over de opening van de Olympische spelen. Vooral Mr. Bean werd met gejuich ontvangen..

Vakantietijd.

Een gedeelte van juli en augustus hebben de kinderen vakantie. Dat betekent dat er veel kinderen op het centrum aanwezig zijn. Iedere dag waren het er meer dan 125. Jongens en meisjes uit diverse leeftijdsgroepen. De dagorde is dan erg gevarieerd. Elke dag is er een samenkomst om 8.00 uur met

kinderen en de staf. Het program wordt dan bekend gemaakt en er vindt dan een telling plaats. Om de tien wordt er hardop meegeteld, om te weten hoeveel voeding er klaargezet moet worden.

De activiteiten waren zeer wisselend. Soms werden ze een paar uurtjes in de klassen bezig gehouden maar om 10.00 uur kwam iedereen naar de eetzaal om te ontbijten en voor de stafleden een kop thee te drinken. Daarna was het sporten of andere activiteiten. Zo maakte ik een hele sportdag mee.

Voetballen – Volleybal, hardlopen, verspringen etc. Een ieder van de staf kreeg een taak, zo ook ik. Ik kreeg het verspringen voor mijn rekening. Een gejuich ging er op, toen een van onze jongens verder sprong dan de zandbak was gemaakt.

En ik moet zeggen dat het geheel ontspannen verliep. Ondanks de hitte, meestal boven de 35 graden, werd er stevig en heel serieus gesport.

De ontmoeting met de kinderen van Kanamkemer was een hoogte punten. Kanamkemer is de wijk waar Hans woont. Heel fanatiek werd gestreden en de voetbalwedstrijd moest met penalty's worden beslist. Wij schoten er gelukkig net iets meer in. De parochiepriesters van Kanamkemer, Rev. Thomas Laffan en Rev. John O'Callaghan waren ook aanwezig.

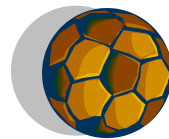
Ik moet diep in mijn geheugen tasten wanneer ik dit voor het laatst heb mee gemaakt in Nederland, dat een pastoor of kapelaan aan de zijkant stond om aan te moedigen..

De prijsuitreiking was al een ceremonie op zich en dan zie je dat een paar luttele prijsjes wonderen doet. Disco en video is erg populair. Met veel gejuich vliegen ze er op af. Ze bewegen heel natuurlijk en elegant. Het dansen zit hun in het bloed. Breng je iets nieuws in dan wordt dat heel snel overgenomen. Nu ik iedere dag mee help en alles van nabij kan zien valt me een aantal dingen sterk op.

Daar wil ik even bij stilstaan.

De onderlinge verhouding.

Kinderen trekken met elkaar op. Ruzie komt amper voor en meestal wordt het met een sisser opgelost. Ze

zijn altijd bereid mee te helpen en of dit nu koken is, of vegen en dweilen, het wordt gewoon gedaan.

Tijdens het eten is me opgevallen dat ze rustig hun beurt afwachten en niet proberen voor te kruipen. Een kind bidt voor en een leider wijst de tafel aan die mag beginnen.

Eten kunnen ze smakelijk, hun bordje wordt letterlijk leeg gelikt en iets extra's wordt met gejuich ontvangen. Hier heb ik dan ook tevreden kinderen ontmoet en dat heb ik wel eens anders ervaren. Ze hebben weinig pretenties en zijn met een beetje tevreden.

Aanhankelijk

Enkele kinderen staan je letterlijk op te wachten als je op het centrum aankomt. Ze nemen je tas over en brengen je naar daar waar je wezen moet. Vaak geven ze je spontaan een hand en lopen zo met je mee.

Een klein beetje hartelijkheid doet wonderen. En je krijgt er zoveel vriendschap voor terug. Als ze verdrietig zijn laten ze je dit wel merken, een hartelijk woordje fleurt hen weer op.

De Eucharistie viering

De Eucharistieviering, die in iedere vakantie gevierd wordt, stond duidelijk in het teken van : "Dankbaarheid voor de genoten vakantie en Gods zegen voor het nieuwe trimester." Er werd al dagen van te voren geoefend om liederen goed te kunnen zingen. Nu liggen de liederen goed in het gehoor, zodat een ieder goed mee kan zingen. Tijdens de repetitie werd er een koortje gevormd die voorzingen en voor ondersteuning. De trommel en enkele andere instrumenten worden dan gebruikt.

De laatste vrijdag van augustus was het dan zover. De eetzaal was omgebouwd tot kapel.

Het altaar was klaargemaakt. Vooral Fr. Vinsensus had hier een goede bijdrage in.

Father Rafael, de parochiepriester, kwam om half negen aan zetten en een ieder wist precies wat hij of zij moest doen. Een dansgroepje van meisjes en jongens begeleidde de priester naar het altaar. Twee misdienaars (een jongen en een meisje) liepen voorop. (De kleding was ontworpen door fr. David uit De Bilt.) Alles zag er fleurig uit. De kinderen hadden zich opgedoft met wat vaseline en dat wil wel blinken.

Father Rafael, gewend om met kinderen om te gaan, liep door de zaal en nodigde een ieder uit. Dit alles verliep wel zo spontaan dat het althans mij ontroerde.

De lezingen werden gedaan door enkele kinderen en een stafmedewerkster. De homilie was weer heel in stijl van Father Rafael. Ook hier werden de kinderen er duidelijk bij betrokken.

De zang werd duidelijk opgevoerd en dat geeft wel wat. De voorbeden gingen spontaan.

Dat de dienst meer dan anderhalf uur duurde , deerde niemand.

Na afloop, tijdens het thee drinken en het ontbijt van de kinderen, waren er dan ook alleen maar lovende woorden. We kunnen terugzien op een goede en mooie viering.

De stafmedewerkers.

Tijdens de vakantietijd wordt er een extra beroep gedaan op hun creativiteit en hun medewerking. Zonder veel pretenties wordt het nodig werk verricht. Leuk is het te ervaren dat sommige medewerksters een hand om de nek van de kinderen slaan en ze zo eens lekker aanhalen. Je ziet ze dan stralen!

De staf is de laatste tijd wat uitgebreid. Zo is er een sociaal werker en werkster bijgekomen.

Bij afwezigheid van fr. Alex, die ziek in het ziekenhuis van Surabaya ligt, is fr. Vinsensus hem tijdelijk komen vervangen. Bravo zo!!!!

Het werk van fr. Hans Wennekes.

In alles zie je dat hij de leiders is. Zijn kantoor is net een duiventil. Een ieder loopt er in en uit. Stafleden en kinderen. En dan nog alles wat zo maar aan komt waaien. Er wordt dagelijks veel werk verricht, en het is ongelooflijk wat er allemaal op hem afkomt.

De dagen zijn lang en de hitte speelt soms danig parten.

In een volgende nieuwsbrief wil ik uitvoerig in gaan op het einde van de vakantie en de voorbereiding voor het nieuwe schooljaar. Daar de kinderen op diverse scholen zitten, is de diversiteit dan ook erg groot en vraagt dit veel voorbereidend werk.

Fr. Daan Boonman

Hartelijk dank aan Fr. Daan Boonman voor deze bijdrage

Hartelijke groet,

Hans Wennekes

Fortis Bank

Bankrekeningnummer; 23 16 87 338

Congregatie v.d. Fraters van Utrecht te De Bilt

Street Children Programme

Betalingskenmerk; 1544 Lodwar